

Bruxelles, 12.2.2016
C(2016) 755 final

COMUNICARE A COMISIEI

din 12.2.2016

DOCUMENT DE ORIENTARE

PENTRU REGULAMENTUL UE PRIVIND LEMNUL

DOCUMENT DE ORIENTARE

PENTRU REGULAMENTUL UE PRIVIND LEMNUL¹

INTRODUCERE

Regulamentul (UE) nr. 995/2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn² (Regulamentul UE privind lemnul sau EUTR) face posibilă adoptarea de către Comisie a unor măsuri fără caracter legislativ, destinate să asigure uniformitatea punerii în aplicare. Măsurile adoptate până în prezent sunt:

- un regulament delegat care specifică cerințele pentru recunoașterea organizațiilor de monitorizare și stabilește o procedură de atribuire și de retragere a acestei recunoașteri,³ și
- un regulament de punere în aplicare prin care se stabilesc norme detaliate cu referire la sistemul „due diligence”, precum și frecvența și natura controalelor pe care autoritățile competente din statele membre trebuie să le efectueze asupra organizațiilor de monitorizare⁴.

În urma consultărilor cu părțile interesate, cu experți din statele membre și cu membrii Comitetului FLEGT (Comitetul pentru aplicarea reglementărilor forestiere, guvernare și schimburi comerciale), s-a conturat o viziune comună potrivit căreia anumite aspecte ale Regulamentului UE privind lemnul trebuie clarificate. S-a convenit că este necesar un document de orientare, în care să se abordeze chestiuni legate de Regulamentul UE privind lemnul și de actele fără caracter legislativ aferente acestuia. Documentul de orientare a fost dezbătut și elaborat cu asistența Comitetului FLEGT.

Prezentul document de orientare nu are caracter juridic obligatoriu; unicul său scop este acela de a oferi informații cu privire la anumite aspecte ale Regulamentului UE privind lemnul și ale celor două acte fără caracter legislativ ale Comisiei. Acesta nu înlocuiește, nu adaugă și nu modifică nimic în ceea ce privește dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 995/2010, ale Regulamentului (UE) nr. 363/2012 al Comisiei sau ale Regulamentului (UE) nr. 607/2012 al Comisiei, acestea rămânând temeiul juridic care trebuie aplicat. Prezentul document de orientare nu ar trebui să fie tratat separat; el trebuie utilizat în coroborare cu legislația și nu ca referință de sine stătătoare.

Cu toate acestea, prezentul document de orientare este un material de referință util pentru orice persoană care trebuie să respecte Regulamentul Uniunii Europene privind lemnul, întrucât el clarifică anumite părți ale textului legislativ care sunt greu de înțeles. De asemenea, documentul de orientare va îndruma autoritățile naționale competente și organismele responsabile cu asigurarea respectării legislației în procesul de punere în aplicare și asigurare a respectării pachetului legislativ referitor la Regulamentul UE privind lemnul.

Chestiunile abordate în acest document au fost decise în cursul procesului de consultare pentru cele două acte fără caracter legislativ ale Comisiei și după numeroase reuniuni bilaterale cu părțile interesate. După ce se va acumula mai multă experiență în aplicarea Regulamentului UE privind lemnul, vor putea fi incluse și alte aspecte și, în acest caz, documentul se va revizui în consecință.

¹ Nicio dispoziție din prezentul document de orientare nu înlocuiește sau substituie trimiterea directă la instrumentele descrise, iar Comisia nu își asumă nicio răspundere pentru pierderile sau daunele cauzate de erori sau pentru declarațiile făcute în cadrul acesteia.

Doar Curtea Europeană de Justiție poate pronunța hotărâri definitive cu privire la interpretarea regulamentului.

² JO L 295, 12.11.2010, p. 23.

³ JO L 115, 27.4.2012, p. 12.

⁴ JO L 177, 7.7.2012, p. 16.

1. DEFINIȚIA „INTRODUCERII PE PIAȚĂ”

Legislație relevantă: Regulamentul UE privind lemnul – articolul 2 Definiții

În temeiul articolului 2, lemnul este considerat a fi „introdus pe piață” în cazul în care acesta este furnizat:

- **pe piața internă** – prin urmare, este necesară prezența fizică a lemnului în UE, fie că este recoltat aici, fie că este importat și vămuț pentru a fi pus în liberă circulație, întrucât produsele nu dobândesc statutul de „mărfuri din Uniunea Europeană” înainte de a intra pe teritoriul uniunii vamale. Mărfurile care fac obiectul unui regim vamal special (de exemplu, admitere temporară, perfecționare activă, transformare sub control vamal, antrepozite vamale, zone libere), precum și mărfurile aflate în tranzit sau reexportate nu sunt considerate a fi introduse pe piață.
- **pentru prima dată** – produsele din lemn deja introduse pe piața UE și produsele derivate din produse din lemn deja introduse pe piață nu intră sub incidența acestei definiții. În plus, punerea la dispoziție a unui produs pentru prima dată se referă la fiecare produs în parte introdus pe piață după intrarea în vigoare a Regulamentului UE privind lemnul (3 martie 2013), și nu la lansarea unui nou produs sau a unei noi linii de produse. Conceptul de „introducere pe piață” se referă la fiecare produs în parte, și nu la un tip de produs, indiferent dacă acesta a fost fabricat ca unitate individuală sau în serie.
- **în cursul unei activități comerciale** – produsele din lemn trebuie să fie introduse pe piață în scopul prelucrării sau pentru distribuirea către consumatorii comerciali sau necomerciali ori în vederea utilizării lor în activitatea operatorului însuși. Regulamentul nu impune obligații asupra consumatorilor necomerciali.

Toate elementele de mai sus trebuie să fie prezente în mod simultan. Prin urmare, „introducerea pe piață” ar trebui înțeleasă ca având loc atunci când un operator pune la dispoziție pentru prima dată pe piața UE lemn sau produse din lemn, în vederea distribuirii lor sau a utilizării în cadrul activității sale comerciale. Pentru a face posibilă identificarea operatorilor în mod clar, logic și consecvent, este necesar ca aceștia să fie definiți în funcție de modul în care lemnul lor este pus la dispoziție pe piața UE, care variază în funcție locul unde este recoltat lemnul – în interiorul UE sau în afara UE.

În cazul în care lemnul este recoltat în UE sau importat în UE pentru prima dată în cursul unei activități comerciale, se aplică următoarele definiții ale termenului de „operator”:

(a) Pentru lemnul recoltat în UE, operatorul este entitatea care distribuie sau utilizează lemnul după ce a fost recoltat.

(b)(i) Pentru lemnul recoltat în afara UE, operatorul este entitatea care acționează în calitate de importator atunci când lemnul este vămuț de autoritățile vamale din UE pentru a fi pus în liberă circulație pe teritoriul Uniunii Europene. În majoritatea cazurilor, importatorul poate fi identificat ca „destinatarul” numit sau numerotat în caseta 8 din declarația vamală (documentul administrativ unic).

(b)(ii) Pentru lemnul sau produsele din lemn importate în UE, definiția „operatorului” nu depinde de dreptul de proprietate asupra produsului sau de alte acorduri contractuale.

Toți operatorii, fie că au sediul în UE, fie în afara UE, trebuie să se conformeze interdicției de a introduce pe piață lemn recoltat ilegal și obligației de a exercita diligența cuvenită.

Anexa 1 include exemple cu privire la modul în care funcționează în practică interpretarea sintagmei „introducere pe piață”.

Regulamentul Uniunii Europene privind lemnul nu are efect retroactiv. Aceasta înseamnă că interdicția nu se aplică lemnului și produselor din lemn introduse pe piață înainte de intrarea sa în vigoare, la 3 martie 2013. Cu toate acestea, în timpul controalelor efectuate de către autoritățile naționale competente, operatorii trebuie să demonstreze că au instituit un sistem „due diligence” care este operațional de la 3 martie 2013. Prin urmare, este important ca operatorii să fie capabili să identifice marfa furnizată înainte și după data respectivă. De asemenea, de la aceeași dată se aplică obligația de trasabilitate a comercianților.

2. DEFINIȚIA „RISCOLUI NEGLIJABIL”

Legislație relevantă: *Regulamentul UE privind lemnul – articolul 6 – Sistemele „due diligence”*

Obligația de exercitare a diligenței necesare impune operatorului să culeagă informații privind lemnul și produsele din lemn pe care le manevrează, precum și privind furnizorii săi, pentru a efectua o evaluare completă a riscului. Articolul 6 prevede cele două categorii de informații care trebuie evaluate:

- Articolul 6 alineatul (1) litera (a) – informații specifice despre lemn sau produsul din lemn în sine: descrierea, țara de recoltare (și, după caz, regiunea subnațională și concesiunea de recoltare), furnizorul și comerciantul, precum și documentele care arată faptul că lemnul și produsele din lemn sunt conforme cu legislația aplicabilă.
- Articolul 6 alineatul (1) litera (b) – informații generale care descriu contextul evaluării informațiilor specifice produsului, referitoare la prevalența recoltării ilegale a anumitor specii de arbori, la prevalența practicilor ilegale de recoltare în locul de recoltare și la complexitatea lanțului de aprovizionare.

În timp ce informațiile generale le oferă operatorilor contextul în care să evalueze nivelul de risc, informațiile specifice produsului sunt necesare pentru a determina riscurile legate de produsul din lemn în sine. Acest lucru înseamnă că, în cazul în care informațiile generale prezintă potențiale riscuri, trebuie acordată o atenție deosebită colectării de informații specifice privind produsul. În cazul în care produsul provine din mai multe surse de lemn, este necesară evaluarea riscurilor pentru fiecare componentă sau specie.

Nivelul de risc nu poate fi evaluat decât de la caz la caz, întrucât depinde de o serie de factori. Cu toate că nu există un singur sistem acceptat de evaluare a riscului, ca regulă generală, operatorul trebuie să răspundă la următoarele întrebări:

- **Unde a fost recoltat lemnul?**

Exploatarea forestieră ilegală este o practică răspândită în țara, subregiunea sau zona de concesionare din care provine lemnul? Specia de arbori specifică vizată este expusă în mod deosebit riscului de exploatare ilegală? Există sancțiuni impuse de Consiliul de Securitate al ONU sau de Consiliul Uniunii Europene asupra importurilor și exporturilor de lemn?

- **Nivelul de guvernare prezintă motive de îngrijorare?**

Nivelul de guvernare ar putea submina fiabilitatea unora dintre documentele care arată conformitatea cu legislația aplicabilă. Prin urmare, ar trebui să se aibă în vedere nivelul corupției din țară, indicii de risc comercial și alți indicatori de guvernare.

- **Furnizorul a pus la dispoziție toate documentele care arată conformitatea cu legislația aplicabilă și se poate face verificarea lor?**

Dacă toate documentele relevante sunt ușor accesibile, crește probabilitatea ca lanțul de aprovizionare al produsului să fi fost bine stabilit. Operatorul are încredere deplină în autenticitatea și fiabilitatea documentelor.

- **Există indicii că o societate din lanțul de aprovizionare ar fi implicată în practici de exploatare forestieră ilegală?**

Există un risc crescut ca lemnul achiziționat de la o societate care a fost implicată în practici de exploatare ilegală să fi fost recoltat în mod ilegal.

- **Cât de complex este lanțul de aprovizionare?**⁵

Cu cât lanțul de aprovizionare este mai complex, cu atât poate fi mai dificil să se urmărească proveniența lemnului dintr-un produs până la sursa de exploatare. Neobținerea informațiilor necesare în oricare dintre punctele lanțului de aprovizionare poate spori posibilitatea ca în lanț să intre lemn recoltat ilegal.

Se înțelege că o livrare de lemn prezintă risc neglijabil dacă, în urma evaluării complete atât a informațiilor specifice produsului, cât și a informațiilor generale, nu se poate distinge niciun motiv de îngrijorare.

Lista criteriilor de evaluare a riscului nu este exhaustivă; operatorii pot opta să adauge criterii suplimentare dacă acestea ajută la stabilirea probabilității ca lemnul dintr-un produs să fi fost recoltat ilegal sau la demonstrarea legalității recoltării.

3. CLARIFICAREA „COMPLEXITĂȚII LANȚULUI DE APROVIZIONARE”

Legislație relevantă: *Regulamentul UE privind lemnul – articolul 6 – Sistemele „due diligence”*

„Complexitatea lanțului de aprovizionare” figurează în mod explicit printre criteriile de evaluare a riscului de la articolul 6 din Regulamentul UE privind lemnul și, prin urmare, prezintă relevanță pentru componenta de evaluare și atenuare a riscului din cadrul obligației de exercitare a diligenței cuvenite.

Motivația din spatele acestui criteriu este aceea că trasabilitatea lemnului până la locul de recoltare (țara de recoltare și, după caz, regiunea subnațională și concesiunea de recoltare) poate fi mai dificilă în cazul unui lanț de aprovizionare complex. Imposibilitatea obținerii informațiilor necesare în oricare dintre punctele lanțului de aprovizionare poate spori posibilitatea ca în lanțul de aprovizionare să intre lemn recoltat ilegal. Cu toate acestea, nu ar trebui să se considere că lungimea lanțului de aprovizionare este un factor de risc ridicat. Ceea ce contează este posibilitatea de a urmări lemnul dintr-un produs până la locul de recoltare. Nivelul de risc va crește în cazul în care complexitatea lanțului de aprovizionare face dificilă identificarea informațiilor cerute în temeiul articolului 6 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul UE privind lemnul. Existența unor etape neidentificate în lanțul de aprovizionare poate conduce la concluzia că riscul nu este neglijabil.

Complexitatea lanțului de aprovizionare crește odată cu numărul unităților de prelucrare și al intermediarilor dintre locul de recoltare și operator. De asemenea, complexitatea poate crește atunci când într-un produs se utilizează mai multe specii de arbori sau surse de lemn.

Pentru a evalua complexitatea lanțului de aprovizionare, operatorii pot adresa următoarele întrebări (a se nota că lista acestora nu este exhaustivă):

- ✓ Au existat mai multe unități de prelucrare și/sau mai multe etape în lanțul de aprovizionare înainte de introducerea unui anumit produs din lemn pe piața UE?
- ✓ Lemnul și/sau produsele din lemn au fost comercializate în mai multe țări înainte să fie introduse pe piața UE?
- ✓ Lemnul din produsul care urmează să fie introdus pe piață provine de la mai multe specii de arbori?
- ✓ Lemnul din produsul care urmează să fie introdus pe piață provine din surse diferite?

⁵ Pentru clarificarea conceptului de „complexitate a lanțului de aprovizionare”, a se vedea secțiunea 3.

4. CLARIFICAREA CERINȚEI PRIVIND PREZENTAREA DE DOCUMENTE CARE SĂ ATESTE CONFORMITATEA LEMNULUI CU LEGISLAȚIA APLICABILĂ

Legislație relevantă: *Regulamentul UE privind lemnul – Articolul 2 și articolul 6 – Sisteme „due diligence”*

Raționamentul care stă la baza acestei obligații este că definirea a ceea ce constituie lemn recoltat în mod ilegal este întemeiată pe legislația țării în care a fost recoltat lemnul.

În conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (a) ultima liniuță din Regulamentul UE privind lemnul, în cadrul obligației de exercitare a diligenței cuvenite trebuie colectate documente sau alte informații care să indice faptul că lemnul și produsele din lemn sunt conforme cu legislația aplicabilă în țara de recoltare. Este important să se observe că documentația trebuie strânsă în scopul evaluării riscului și că ea nu ar trebui considerată o cerință de sine stătătoare. Pentru a putea exercita diligența cuvenită în conformitate cu Regulamentul UE privind lemnul, operatorii trebuie să fie în măsură să evalueze conținutul și fiabilitatea documentelor pe care le colectează și să demonstreze că înțeleg corelația dintre diversele informații din documente.

Regulamentul UE privind lemnul adoptă o abordare flexibilă, enumerând o serie de domenii legislative fără a preciza legi specifice, întrucât acestea diferă de la țară la țară și pot face obiectul unor modificări. Pentru a obține documente sau alte informații care să indice conformitatea cu legislația aplicabilă a țării de recoltare, operatorii trebuie în primul rând să cunoască legislația existentă în țara respectivă. În eforturile depuse în acest sens, ei pot fi sprijiniți de autoritățile competente ale statelor membre, în colaborare cu Comisia Europeană. De asemenea, ei pot recurge la serviciile organizațiilor de monitorizare (OM). În situațiile în care nu utilizează serviciile unei organizații de monitorizare, operatorii pot solicita asistență din partea organizațiilor care dețin cunoștințe de specialitate în domeniul silvic din diferitele țări în care se recoltează lemnul și produsele din lemn.

Obligația de a obține documente sau alte informații ar trebui interpretată în sens larg, deoarece în diferite țări există regimuri de reglementare distincte și nu toate impun emiterea unei documentații specifice. Prin urmare, această obligație ar trebui interpretată ca incluzând: documentele oficiale eliberate de autoritățile competente, documentele care atestă obligații contractuale, documentele care atestă politicile societății, codurile de conduită, certificatele emise de sisteme verificate de către terțe părți etc. Documentele și informațiile respective pot fi furnizate pe suport de hârtie sau în format electronic.

Actorii din cadrul lanțului de aprovizionare ar trebui să ia măsuri rezonabile pentru a se asigura că aceste documente sunt autentice, în funcție de evaluarea situației generale din țara sau regiunea de recoltare.

Tabelul următor oferă câteva exemple concrete care au doar titlu ilustrativ și nu pot fi considerate obligatorii sau exhaustive:

1. Documentație cu privire la drepturile de recoltare a lemnului în interiorul limitelor legale făcute publice	Documente accesibile pe scară largă pe suport de hârtie sau în format electronic, de exemplu, documentație cu privire la drepturile de proprietate/drepturile de folosire a terenurilor/contracte sau acorduri de concesiune
2. Plăți pentru drepturile de recoltare și pentru lemn, inclusiv taxe legate de recoltarea lemnului	Documente accesibile pe scară largă pe suport de hârtie sau în format electronic, de exemplu, contracte, titluri bancare, documentație cu privire la TVA, chitanțe oficiale etc.
3. Legislația privind recoltarea lemnului, inclusiv legislația din domeniul mediului și cel	Rapoarte de audit oficiale; certificate de conformitate cu mediul; planuri de recoltare

forestier, incluzând gestionarea pădurilor și conservarea biodiversității, atunci când acestea sunt direct legate de recoltarea lemnului.	aprobate; rapoarte de închidere a zonelor de tăiere; coduri de conduită; informații disponibile publicului care să arate prevederea în legislație a unor mecanisme de supraveghere, proceduri de urmărire a lemnului și de control riguroase; documente oficiale emise de autoritățile competente din țara de recoltare; etc.
4. Drepturile legale ale terților privind folosința și proprietatea afectate de recoltarea lemnului	Evaluări ale impactului asupra mediului; planuri de gestionare a mediului; rapoarte de audit de mediu; acorduri de responsabilitate socială; rapoarte specifice privind arenda, revendicările de drepturi eventualele conflicte.
5. Comerțul și vama, în măsura în care este vizat sectorul forestier	Documente accesibile pe scară largă pe suport de hârtie sau în format electronic, de exemplu, contracte, titluri bancare, titluri comerciale, licențe de import, licențe de export, chitanțe oficiale pentru taxele la export, liste cu produse interzise la export, acordarea de contingente la export etc.

Documentația colectată trebuie evaluată în ansamblul său, asigurându-se trasabilitatea de-a lungul întregului lanț de aprovizionare. Toate informațiile trebuie să fie verificabile. În toate cazurile, operatorul trebuie să verifice, de exemplu:

- Dacă diferitele documente sunt consecvente unele cu altele și cu alte informații disponibile,
- Ce dovezi furnizează efectiv fiecare document,
- Sistemul pe care se bazează documentul (de exemplu, control întreprins de autorități, audit independent etc.),
- Fiabilitatea și valabilitatea fiecărui document, ceea ce înseamnă probabilitatea ca acesta să fie falsificat sau emis în mod ilegal.

În plus, operatorul trebuie să țină seama, de asemenea, de riscul de corupție, în special în ceea ce privește silvicultura. În cazurile în care riscul de corupție nu este neglijabil, nici măcar documentele oficiale eliberate de către autoritățile publice nu pot fi considerate fiabile. O multitudine de surse oferă informații disponibile pe scară largă cu privire la nivelul de corupție dintr-o țară sau regiune subnațională. Sursa cel mai frecvent utilizată este indicele de percepție a corupției al Transparency International (IPC), dar se pot utiliza și alți indici similari sau informații relevante.

Un punctaj IPC scăzut arată că pot fi necesare verificări suplimentare, ceea ce înseamnă că este necesară o atenție deosebită atunci când se verifică documentele, întrucât pot exista motive pentru a pune la îndoială credibilitatea acestora. Operatorul trebuie să fie conștient de faptul că scorul IPC al unei țări este o indicație medie cu privire la percepția opiniei publice față de corupție și, ca atare, ar putea să nu ilustreze în mod direct situația specifică din sectorul forestier. De asemenea, este posibil ca riscul de corupție să varieze în funcție de regiunile subnaționale dintr-o țară.

Cu cât într-un anumit caz riscul de corupție crește, cu atât este mai necesar să se obțină dovezi suplimentare pentru a reduce riscul introducerii de lemn ilegal pe piața UE. Printre astfel de dovezi suplimentare se pot număra sistemele verificate de terțe părți (a se vedea secțiunea 6 din prezentul document de orientare), auditurile independente sau proprii sau tehnologiile de urmărire a lemnului (de exemplu, cu ajutorul markerilor genetici sau al izotopilor stabili).

5A. CLARIFICAREA DEFINIȚIEI PRODUSULUI – MATERIALE DE AMBALARE

Legislație relevantă: *Regulamentul UE privind lemnul – articolul 2 și anexa la Regulamentul UE privind lemnul*

Anexa specifică tipurile de „lemn și produse din lemn, în conformitate cu clasificarea din Nomenclatura combinată⁶ prevăzută în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului, cărora li se aplică dispozițiile prezentului regulament”.

Codul HS 4819 vizează: „*Cutii, saci, pungi, cornete și alte ambalaje din hârtie, carton, vată de celuloză sau straturi subțiri din fibre celulozice; obiecte din carton pentru birou, pentru magazine sau similare.*”

- **Dacă oricare dintre articolele de mai sus este introdus pe piață ca produs de sine stătător**, și nu doar pentru a fi utilizat ca ambalaj pentru un alt produs, acesta **intră sub incidența regulamentului și, prin urmare, trebuie să se exercite diligența cuvenită.**
- **În cazul în care ambalajul, conform clasificării de la codul HS 4415 sau 4819, este utilizat pentru „suportul, protecția sau transportul” unui alt produs, acesta nu intră sub incidența regulamentului.**

Aceasta înseamnă că restricția referitoare la codul HS 4415 din anexa la Regulamentul UE privind lemnul, menționată mai sus, se utilizează și în cazul codului HS 4819.

În cadrul acestor categorii există și o altă distincție, între ambalajele despre care se consideră că îi conferă produsului „caracterul său esențial” și ambalajele care sunt modelate și adaptate unui produs specific, dar nu fac parte integrantă din produs. Regula generală 5 de interpretare a Nomenclurii combinate⁷ clarifică aceste diferențe, iar în continuare se prezintă câteva exemple. Aceste distincții suplimentare par să fie însă relevante doar în cazul unei mici porțiuni dintre mărfurile care fac obiectul regulamentului.

În rezumat, în domeniul de aplicare al regulamentului intră următoarele:

- Materialele de ambalare cu codul HS 4415 sau 4819 introduse pe piață ca produse de sine stătătoare;
- Ambalajele cu codul HS 4415 sau 4819 care conferă unui produs caracterul său esențial, de exemplu, cutiile decorative pentru cadouri;

Următoarele articole nu intră sub incidența regulamentului:

- ✓ Materialele de ambalare prezentate împreună cu bunurile conținute și utilizate exclusiv pentru suportul, protecția sau transportul unui alt produs (care poate să fie un produs din lemn sau nu).

5B. CLARIFICAREA DEFINIȚIEI PRODUSULUI – DEȘEURI ȘI PRODUSE RECUPERATE

Legislație relevantă: *Regulamentul UE privind lemnul – considerentul 11 și articolul 2 + Directiva 2008/98/CE - articolul 3 alineatul (1)*

Această excepție se aplică în cazul:

- ✓ produselor din lemn de genul celor incluse în anexă, realizate din materiale care și-au încheiat ciclul de viață și care, altfel, ar fi fost aruncate ca deșeuri (de exemplu, lemnul recuperat din clădiri dezafectate sau produsele fabricate din deșeuri lemnoase).

Această excepție **nu** se aplică:

- ✓ subproduselor provenite dintr-un proces de fabricație în care s-au folosit materiale care *nu* și-au încheiat ciclul de viață și care, altfel, ar fi fost aruncate ca deșeuri.

⁶ http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_duties/tariff_aspects/combined_nomenclature/index_en.htm.

⁷ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=OJ:C:2015:076:FULL&from=RO>.

Scenarii

Intră sub incidența regulamentului așchiile de lemn și rumegușul rezultate ca subproduse de abataj?

Da. Cu toate acestea, așchiile de lemn și alte produse din lemn fabricate din materiale care au fost introduse anterior pe piața internă nu intră sub incidența dispozițiilor regulamentului care se referă la „introducerea pe piață” [articolul 2 litera (b) teza finală din Regulamentul UE privind lemnul].

Intră sub incidența regulamentului mobilierul fabricat din lemnul recuperat în urma demolării locuințelor?

Nu, materialele din aceste produse și-au încheiat ciclul de viață și altfel ar fi fost aruncate ca deșeuri.

6. ROLUL SISTEMELOR VERIFICATE DE CĂTRE TERTE PĂRȚI ÎN EVALUAREA ȘI REDUCEREA RISCURILOR⁸

Legislație relevantă: *Regulamentul UE privind lemnul – considerentul 19 și articolul 6 – Sistemul „due diligence” + Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 607/2012 al Comisiei – articolul 4 – Evaluarea și reducerea riscurilor*

A. Informații contextuale

Pentru a răspunde unor cerințe specifice ale clienților cu privire la produsele din lemn, deseori se utilizează sisteme voluntare de certificare forestieră și de verificare a legalității lemnului. În mod obișnuit, acestea includ un standard care descrie practicile de gestionare care trebuie aplicate într-o unitate de gestionare forestieră, cuprinzând: principii, criteriile și indicatorii cu caracter general; cerințele pentru verificarea conformității cu standardul și pentru acordarea certificatelor; precum și o certificare separată privind lanțul de custodie, pentru a oferi de-a lungul întregului lanț de aprovizionare garanția că un produs conține numai lemn – sau un procent specificat de lemn – recoltat din păduri certificate.

Atunci când o organizație care nu este administrator silvic, fabricant sau comerciant, diferită de clientul care solicită certificarea, efectuează o evaluare și acordă un certificat, operațiunea poartă denumirea de certificare de către terțe părți. Sistemele de certificare impun ca organizațiile terțe să fie capabile să își demonstreze calificările necesare efectuării de evaluări prin intermediul unui proces de acreditare care stabilește standarde privind competențele auditorilor și sistemele la care trebuie să adere organizațiile de certificare. Organizația Internațională de Standardizare (ISO) a publicat standarde care privesc atât cerințele aplicabile organismelor de certificare, cât și practicile de evaluare. În general, sistemele brevetate de verificare a legalității lemnului nu necesită acreditare, deși sunt deseori puse la dispoziție de organizații care oferă servicii de certificare acreditate.

De obicei, standardele de certificare a gestionării pădurilor includ o cerință privind conformitatea cu legislația care reglementează administrarea unităților de gestionare forestieră. În general, standardele de gestionare a sistemelor, precum cele privind gestionarea mediului sau a calității, nu includ o astfel de cerință sau este posibil ca aceasta să nu fie verificată riguros în cadrul evaluării.

B. Orientări

Atunci când decide dacă să utilizeze un sistem de certificare sau de verificare a legalității pentru a se asigura că lemnul dintr-un produs a fost recoltat în mod legal, operatorul trebuie să stabilească dacă sistemul conține un standard care include întreaga legislație aplicabilă. Aceasta presupune unele cunoștințe despre sistemul pe care îl utilizează operatorul și despre modul în care se aplică acesta în țara

⁸ A se remarca faptul că certificării nu i se acordă același statut ca licențelor FLEGT și permiselor CITES (secțiunea 10 de mai jos).

în care a fost recoltat lemnul. Produsele certificate poartă, în general, o etichetă cu denumirea organizației de certificare care a stabilit criteriile de acordare a certificatului și cerințele privind procesul de audit. În mod normal, aceste organizații trebuie să fie capabile să ofere informații cu privire la aria de acoperire a certificării și la modul în care s-a desfășurat aceasta în țara în care a fost recoltat lemnul, inclusiv detalii legate de natura și frecvența auditurilor pe teren.

Operatorul trebuie să se asigure că organizația terță care a eliberat un certificat deține competența necesară și îndeplinește cerințele impuse de sistemul de certificare și de organismul de acreditare relevant. De obicei, informațiile cu privire la modul în care sunt reglementate sistemele pot fi obținute din sistemul de certificare.

Unele sisteme permit certificarea atunci când un anumit procent de lemn dintr-un produs îndeplinește în totalitate standardul de certificare. În general, acest procent este menționat pe etichetă. În astfel de cazuri, este important ca operatorul să obțină informații care să ateste dacă partea necertificată a făcut obiectul unor verificări și dacă verificările respective oferă dovezi adecvate privind conformitatea cu legislația aplicabilă.

Certificarea lanțului de custodie poate fi utilizată ca dovadă că în lanțul de aprovizionare nu ajunge nicio cantitate de lemn de proveniență necunoscută sau neautorizată. Acest lucru se bazează, în general, pe asigurarea că la „punctele critice de control” în lanțul de aprovizionare poate intra numai lemn autorizat și că un produs poate fi urmărit până la custodele său precedent (care, de asemenea, trebuie să dețină o certificare privind lanțul de aprovizionare), mai curând decât până la pădurea din care a fost recoltat. Un produs care deține o certificare a lanțului de custodie poate conține un amestec de materiale certificate și de alte materiale permise, provenite dintr-o varietate de surse. În momentul în care utilizează certificarea lanțului de custodie ca dovadă a legalității, operatorul ar trebui să se asigure că materialele permise respectă legislația aplicabilă, iar controalele sunt suficiente pentru a exclude alte materiale.

Trebuie precizat faptul că o organizație poate deține o certificare a lanțului de custodie atât timp cât dispune de sisteme funcționale care să separe materialele certificate și procentul acceptat de materiale autorizate și neautorizate, și aceasta chiar dacă, în momentul respectiv, organizația nu produce niciun produs certificat. În cazul în care operatorii se bazează pe asigurarea oferită de certificare și fac achiziții de la furnizori care beneficiază de certificarea lanțului de custodie, aceștia trebuie să verifice dacă certificarea lanțului de custodie se referă la produsul specific pe care îl achiziționează.

În procesul de evaluare a credibilității unui sistem verificat de către terțe părți, operatorii pot adresa următoarele întrebări (a se nota că lista acestora nu este exhaustivă):

- ✓ Sunt îndeplinite toate dispozițiile articolului 4 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 607/2012 al Comisiei?
- ✓ Sistemul de certificare sau alt sistem verificat de către terțe părți este în conformitate cu standardele internaționale sau europene (de exemplu, cu ghidurile ISO relevante sau cu codurile ISEAL)?
- ✓ Există rapoarte fundamentate cu privire la eventuale deficiențe sau probleme ale sistemelor verificate de către terțe părți în țările din care se importă lemn sau produse din lemn?
- ✓ Părțile terțe care efectuează controalele și verificările menționate la articolul 4 literele (b), (c) și (d) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 607/2012 al Comisiei sunt organizații acreditate independente?

7. EVALUAREA PERIODICĂ A SISTEMULUI „DUE DILIGENCE”

Legislație relevantă: *Regulamentul UE privind lemnul – articolul 4 – Obligațiile operatorilor*

Un sistem „due diligence” poate fi descris ca fiind o metodă pas cu pas, documentată și testată, care include controale și care este menită să producă în mod constant rezultatul dorit în cadrul unui proces comercial. Este important ca operatorul care utilizează propriul său sistem „due diligence” să evalueze acest sistem la intervale regulate pentru a se asigura că personalul responsabil urmează procedurile care i

se aplică și că se obțin rezultatele dorite. Bunele practici sugerează că o astfel de evaluare ar trebui efectuată anual.

Evaluarea poate fi efectuată de către o persoană din cadrul organizației (de preferat, o persoană independentă de cele care efectuează procedurile) sau de către un organism extern. Ea ar trebui să identifice orice slăbiciune sau deficiență, iar conducerea organizației ar trebui să stabilească termene-limită pentru soluționarea sa.

În cazul unui sistem „due diligence” cu privire la lemn, în cadrul evaluării ar trebui, de exemplu, să se verifice dacă există proceduri documentate:

- pentru colectarea și înregistrarea informațiilor esențiale cu privire la livrările de produse din lemn care urmează să fie introduse pe piață,
- pentru evaluarea riscului oricărei componente ale produsului care conține lemn recoltat în mod ilegal,
- care să descrie acțiunile propuse care trebuie întreprinse în funcție de nivelul de risc.

De asemenea, evaluarea ar trebui să verifice dacă personalul responsabil cu executarea procedurilor în cadrul fiecărei etape înțelege și pune în aplicare procedurile și dacă există controale adecvate pentru a garanta că procedurile sunt eficiente în practică (adică identifică livrările de lemn care prezintă risc și au ca rezultat excluderea acestora).

8. PRODUSE COMPUSE

Legislație relevantă: *Regulamentul UE privind lemnul – articolul 6 alineatul (1)*

Pentru a îndeplini această obligație privind „accesul la informații” pentru produsele compuse sau produsele cu o componentă compusă pe bază de lemn, operatorul trebuie să obțină informații cu privire la toate materialele virgine din amestec, inclusiv specia, locul de unde a fost recoltată fiecare componentă și legalitatea originii componentelor respective.

Deseori, este dificilă identificarea originii precise a tuturor componentelor produselor compuse din lemn. Acest fapt este valabil în special în cazul produselor reconstituite, de exemplu hârtia, plăcile fibrolemnoase și plăcile aglomerate, unde și identificarea speciilor poate fi dificilă. În cazul în care speciile de lemn utilizate la fabricarea unui produs sunt variate, operatorul va trebui să prezinte o listă a tuturor speciilor de lemn care este posibil să fi fost utilizate la realizarea produsului. Speciile ar trebui să fie enumerate în conformitate cu nomenclaturile privind lemnul acceptate la nivel internațional [de exemplu, DIN EN 13556, „Nomenclatura lemnului utilizat în Europa”, „Nomenclature Générale des Bois Tropicaux”, ATIBT (1979)].

Atunci când se poate stabili că o componentă dintr-un produs compus fusese deja introdusă pe piață înainte încorporării sale în produs sau este fabricată dintr-un material care și-a încheiat ciclul de viață și care, altfel, ar fi fost aruncat ca deșeu (a se vedea punctul 5b), nu este necesară o evaluare a riscului pentru componenta respectivă. De exemplu, dacă un operator fabrică sau vinde un produs care conține un amestec de așchii de lemn provenite de la produse din lemn introduse deja pe piața UE și așchii de lemn provenite din lemn virgin importat în UE de către operator, evaluarea riscului este necesară numai pentru partea importată.

În anexa II se exemplifică moduri de descriere a articolelor furnizate operatorilor.

9. SECTORUL FORESTIER

Legislație relevantă: *Regulamentul UE privind lemnul – articolul 2*

Acesta se referă exclusiv la respectarea legilor și regulamentelor cu privire la exportul de lemn și de produse din lemn în țările din care a fost recoltat lemnul. Dispoziția vizează exportul din țara de recoltare,

și nu din țara de export către UE. De exemplu, dacă lemnul a fost exportat din țara X în țara Y și apoi din țara Y în Uniunea Europeană, dispoziția se va aplica exportului din țara X, și nu celui efectuat din țara Y în UE.

Legislația aplicabilă include, fără a se limita la acestea:

- interdicții, cote și alte restricții privind exportul de produse din lemn, de exemplu, interdicții asupra exportului de bușteni neprelucrați sau de cherestea,
- cerințe privind licențele de export pentru lemn și produse din lemn,
- autorizarea oficială care poate fi solicitată de către entitățile exportatoare de lemn și de produse din lemn,
- plata unor taxe și impozite pentru exporturile de produse din lemn.

10A. TRATAMENTUL LEMNULUI REGLEMENTAT DE CITES ȘI FLEGT

Legislație relevantă: *Regulamentul UE privind lemnul – articolul 3*

Conform regulamentului, lemnul și produsele din lemn reglementate de licențe FLEGT sau de certificate CITES (Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție) îndeplinesc în totalitate dispozițiile acestuia. Aceasta înseamnă că:

- a) operatorii care introduc pe piață produse însoțite de o astfel de documentație nu sunt nevoiți să exercite diligența cuvenită cu privire la aceste produse, în afara obligației de a putea demonstra faptul că produsele fac obiectul unei documentații valabile și relevante, iar
- b) autoritățile competente din statele membre vor considera că orice asemenea produs a fost recoltat în mod legal și nu prezintă niciun risc de încălcare a dispozițiilor regulamentului.

Acest lucru se datorează faptului că în țara de export trebuie să se fi efectuat controale de verificare a legalității – și, prin urmare, să se fi depus diligența cuvenită – în conformitate cu acordurile de parteneriat voluntar încheiate între țările respective și Uniunea Europeană, iar operatorii pot considera lemnul rezultat ca fiind lipsit de orice risc.

10B. TRATAMENTUL PRODUSELOR DIN LEMN CARE NU FAC OBIECTUL CONVENȚIEI CITES ȘI FABRICATE DIN SPECII DE LEMN CARE FAC OBIECTUL CONVENȚIEI CITES

Legislație relevantă: *Regulamentul UE privind lemnul – articolul 3 + Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului*

CITES și reglementările UE privind comerțul cu specii sălbatice

CITES este un acord interguvernamental al cărui scop este garantarea faptului că prin comerțul internațional cu specii sălbatice de faună și floră nu se pune în pericol supraviețuirea acestora. Acesta oferă diferite grade de protecție pentru peste 30 000 de specii de animale și de plante. CITES funcționează prin aplicarea anumitor controale asupra comerțului internațional cu exemplare din specii selectate. Printre acestea se numără un sistem de acordare de licențe care necesită autorizația de import și de (re)export pentru speciile care fac obiectul Convenției.

Speciile care fac obiectul Convenției sunt enumerate în una din cele trei anexe, în funcție de gradul de protecție de care trebuie să beneficieze acestea în lumina evaluărilor științifice. Anexa I cuprinde speciile amenințate în prezent cu dispariția. Comerțul cu exemplare din aceste specii este permis doar în circumstanțe excepționale. Anexa II include specii care nu sunt neapărat amenințate cu dispariția pe termen scurt, dar pentru care comerțul trebuie controlat pentru a preveni „o utilizare incompatibilă cu supraviețuirea lor”. Anexa III include speciile protejate în cel puțin o țară care a solicitat sprijinul celorlalte părți la CITES pentru controlarea comerțului cu aceste specii.

În UE, CITES este pusă în aplicare prin intermediul unor regulamente, desemnate prin denumirea generică de „reglementări UE privind comerțul cu specii sălbatice”⁹. Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului (regulamentul de bază) stabilește prevederile privind introducerea în Uniune, exportul și reexportul în afara UE și circulația în interiorul UE ale exemplarelor¹⁰ din speciile enumerate în cele patru anexe (A-D). Se aplică diferite controale de reglementare, în funcție de anexa în care este inclusă o specie. Anumite dispoziții ale reglementărilor UE privind comerțul cu specii sălbatice prevăd măsuri mai stricte decât cele prevăzute de CITES.

Contextul

Uneori, anexele la CITES și anexele la Regulamentul nr. 338/97 al Consiliului includ numai anumite părți sau produse derivate ale unei specii sau doar anumite populații ale unei specii¹¹. În cazul în care un element sau un produs nu este reglementat de dispozițiile Regulamentului nr. 338/97 al Consiliului (de exemplu, din cauză că listele din anexe sunt limitate), acesta nu face obiectul reglementărilor UE privind comerțul cu specii sălbatice. Articolul 3 din Regulamentul nr. 995/2010 nu se aplică acestor elemente, astfel încât aceste elemente nu vor fi considerate în mod automat ca fiind recoltat în mod legal în sensul prezentului regulament.

Următorul tabel oferă două exemple concrete:

<p><i>1) Anexa B – Swietenia macrophylla (II) (Populația neotropicală – inclusiv din America Centrală și de Sud și din Caraibe) #6</i></p>	<p>Pentru această specie, numai buștenii, lemnul tăiat, plăcile de furnir și placajele figurează în prezent în Regulamentul nr. 338/97 al Consiliului (anexa B). În plus, doar populațiile neotropicalice fac obiectul regulamentului, arborii care cresc, de exemplu, în Indonezia (pe plantații) fiind excluși din domeniul său de aplicare.</p> <p>Introducerea în UE a acestor elemente provenind de la populațiile în cauză trebuie să respecte dispozițiile Regulamentului nr. 338/97 al Consiliului.</p>	<p><u>Numai</u> buștenii, lemnul tăiat, plăcile de furnir și placajele fac obiectul Regulamentului nr. 338/97 al Consiliului și (în cazul în care introducerea acestora este în conformitate cu regulamentul) acestea beneficiază de prezumția de legalitate în temeiul articolului 3 din Regulamentul nr. 995/2010.</p> <p>Niciun alt produs obținut din această specie nu este reglementat în temeiul Regulamentului nr. 338/97 al Consiliului și nu beneficiază de prezumția de legalitate în temeiul articolului 3 din Regulamentul nr. 995/2010.</p>
--	---	---

⁹ În prezent, acestea sunt: Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) nr. 1320/2014 al Comisiei (regulamentul de bază); Regulamentul (CE) nr. 865/2006 al Comisiei [astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) nr. 56/2015 al Comisiei] de stabilire a unor norme detaliate privind punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 338/97 al Consiliului (Regulamentul de punere în aplicare); Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 792/2012 al Comisiei din 23 august 2012 (astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 57/2015 al Comisiei) de instituire a unor norme de stabilire a modelelor pentru permisele, certificatele și alte documente prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 865/2006 (Regulamentul privind permisele) și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 888/2014 al Comisiei de interzicere a introducerii în Uniune a exemplarelor din anumite specii ale faunei și florei sălbatice. În plus, este în vigoare un Regulament privind suspendările, prin care se suspendă introducerea în UE a unor specii din anumite țări.

¹⁰ Termenul „exemplar” are un înțeles specific. Acesta este definit la articolul 2 punctul (t) din Regulamentul nr. 338/97 al Consiliului.

¹¹ În cazul în care o specie este inclusă în anexa A, B sau C, toate părțile și produsele derivate din specia în cauză sunt de asemenea incluse în respectiva anexă, cu excepția cazului în care pentru specia respectivă se indică printr-o adnotare faptul că sunt incluse numai anumite părți și produse derivate. Nota de subsol 12 din Regulamentul nr. 338/97 descrie sistemul de marcaj, folosind simbolul #.

<p>2) Anexa B – <i>Swietenia mahagoni</i> (II) # 5</p>	<p>Pentru această specie, numai buștenii, lemnul tăiat și plăcile de furnir figurează în prezent în Regulamentul nr. 338/97 al Consiliului (anexa B). Introducerea în UE a acestor elemente trebuie să respecte dispozițiile Regulamentului nr. 338/97 al Consiliului.</p>	<p><u>Numai</u> buștenii, lemnul tăiat și plăcile de furnir fac obiectul Regulamentului nr. 338/97 al Consiliului și (în cazul în care introducerea acestora este în conformitate cu Regulamentul) acestea beneficiază de prezumția de legalitate în temeiul articolului 3 din Regulamentul nr. 995/2010. Niciun alt produs obținut din această specie (inclusiv placajele) nu este reglementat în temeiul Regulamentului nr. 338/97 al Consiliului și nu beneficiază de prezumția de legalitate în temeiul articolului 3 din Regulamentul nr. 995/2010.</p>
--	--	--

Concluzii

Operatorul ar trebui să acorde o atenție deosebită importurilor de produse care fac obiectul Regulamentului UE privind lemnul, dar care **nu** intră sub incidența reglementărilor UE privind comerțul cu specii sălbatice (de exemplu, din cauză că listele din anexele relevante la Regulamentul nr. 338/97 al Consiliului sunt limitate). Nu există nicio prezumție de legalitate pentru importul de astfel de produse în conformitate cu Regulamentul UE privind lemnul.

Prin urmare, operatorul ar trebui să exercite diligența necesară atât pentru acestea, cât și pentru alte importuri. În caz de îndoială, acesta ar trebui să contacteze autoritățile de gestionare CITES relevante din țările exportatoare în cauză, ale căror date de contact pot fi găsite pe site-ul oficial al CITES la adresa <http://www.cites.org/cms/index.php/component/cp>.

Operatorul trebuie să aibă în vedere că anexele la Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului sunt modificate cel puțin din doi în doi ani sau din trei în trei ani pentru a reflecta modificările aduse anexelor I și II la CITES. Modificările aduse anexei C la Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului (prin includerea unui nou element în listă sau prin eliminarea unui element de pe listă) se aplică, după caz, în urma modificărilor aduse anexei III la CITES (astfel cum sunt comunicate de secretariatul CITES părților contractante).

Operatorul ar trebui, de asemenea, să țină cont de faptul că unele state membre au norme mai stricte decât cele stabilite în Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului (de exemplu, acestea pot cere permise suplimentare pentru importul și comerțul cu speciile enumerate în anexele C sau D).

11. TRATAREA AGENȚILOR

Legislație relevantă: Regulamentul UE privind lemnul – articolul 2, articolul 6, articolul 10

A. Informații contextuale

„Agentul” este un reprezentant care acționează în cadrul unui contract, în numele și în beneficiul unui comitent. În industria lemnului, un agent poate acționa în numele furnizorului sau al cumpărătorului. În toate cazurile, partenerii contractuali sunt furnizorul și cumpărătorul, iar agentul este un intermediar.

Este posibil ca unii agenți să nu fie în măsură sau să nu fie dispuși să îi dezvăluie importatorului anumite detalii cu privire la contactele lor sau lanțurile lor de aprovizionare, adeseori motivele fiind de natură

comercială. În astfel de cazuri, importatorilor poate să nu li permită accesul la informațiile de bază necesare pentru a exercita diligența cuvenită, astfel cum se prevede pentru operatori în conformitate cu Regulamentul UE privind lemnul.

Agenții își pot avea sediul într-o țară diferită de cea a importatorului.

B. Orientări

Agenții și obligația de exercitare a diligenței cuvenite

Cerințele privind exercitarea diligenței cuvenite de către operatori trebuie să rămână aceleași, indiferent dacă aceștia utilizează sau nu un agent. În cazul în care un agent care furnizează lemn unui operator nu este în măsură sau nu este dispus să furnizeze suficiente informații pentru ca acest operator să exercite în mod satisfăcător diligența cuvenită, operatorul ar trebui să își modifice liniile de aprovizionare astfel încât să poată face acest lucru.

Agenți și operatori cu sediul în țări diferite

Responsabilitatea autorităților competente de a efectua controale asupra operatorilor nu este afectată de implicarea unui reprezentant al acestora. Operatorul este în continuare supus obligației de a fi verificat de către autoritatea competentă a țării în care lemnul este introdus pe piață. Dacă unui operator i se furnizează lemn prin intermediul unui agent situat într-o altă țară, autoritatea competentă responsabilă pentru controalele privind operatorul poate decide să coopereze cu autoritatea competentă sau cu alte autorități, fie în țara în care își are sediul agentul, fie în altă țară.

12. TRATAMENTUL ORGANIZAȚIILOR DE MONITORIZARE

Legislație relevantă: <i>Regulamentul UE privind lemnul – articolul 8 + Regulamentul (UE) delegat nr. 363/2012 al Comisiei – articolul 8 + Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 607/2012 al Comisiei – articolul 6</i>
--

1. Comunicarea și coordonarea între organizațiile de monitorizare (OM) și autoritățile competente (AC)

A. Informații contextuale

Comunicarea eficientă între organizațiile de monitorizare și autoritățile competente poate îmbunătăți activitatea ambelor părți. În cazul în care autoritatea competentă știe care dintre operatori colaborează cu organizații de monitorizare, ea poate să ia în considerare acest aspect în cursul planificării bazate pe riscuri, de exemplu, prin efectuarea unui număr mai mic de inspecții la acești operatori. Acest lucru prezintă avantaje atât pentru autoritățile competente, cât și pentru operatori și pentru organizațiile de monitorizare.

În mod similar, în cazul în care autoritatea competentă știe care operatori nu utilizează în mod corespunzător sistemele „due diligence” furnizate de o organizație de monitorizare, ea poate lua în considerare acest fapt, de exemplu, prin creșterea numărului de inspecții la acești operatori. Acest lucru este avantajos pentru autoritatea competentă. A se nota că organizațiile de monitorizare sunt obligate să comunice aceste informații autorităților competente în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 995/2010.

Dacă o organizație de monitorizare obține dovezi concrete cu privire la o practică ilegală, acestea pot fi utilizate imediat de către autoritățile competente din toate țările membre.

B. Orientări

Organizațiile de monitorizare sunt încurajate să comunice rapoartele anuale ale clienților lor, inclusiv detalii cu privire la validitatea și durata contractelor, autorităților competente din statele membre în care furnizează servicii.

2. Conflictele de interes

A. Informații contextuale

Regulamentul UE privind lemnul și reglementările aferente fac referire la conflictele de interes și afirmă că ar trebui create sisteme care să contribuie la evitarea acestor conflicte.

Conflictele de interes survin în situația în care o persoană are un interes personal sau alt fel de interes secundar, care este de natură să influențeze sau să pară că influențează îndeplinirea imparțială și obiectivă a atribuțiilor sale (pe baza [Recomandării nr. R \(2000\)10E](#) a Consiliului Europei)

B. Orientări

Pentru a se evita conflictele de interes, organizațiile de monitorizare ar trebui să dețină, să pună în aplicare și să actualizeze periodic:

- proceduri scrise în temeiul unei obligații contractuale ca toți membrii personalului să divulge în scris orice conflicte de interes posibile și reale;
- proceduri scrise privind modalitățile de abordare a preocupărilor fundamentate ale părților terțe privind posibilele conflicte de interes;
- proceduri scrise pentru a stabili în timp util măsuri adecvate de reacție la posibilele conflicte de interes, astfel încât acestea să nu influențeze și nici să nu fie percepute ca influențând deciziile luate de organizațiile de monitorizare;
- proceduri scrise pentru documentarea tuturor conflictelor de interes posibile, precum și măsurile care au fost luate pentru rezolvarea acestora.

3. Utilizarea certificatelor de „due diligence” în țările terțe

A. Informații contextuale

Ca parte a obligației de exercitare a diligenței cuvenite, unii operatori au primit certificate emise de societăți-surori ale organizațiilor de monitorizare, cu sediul în afara UE. În unele cazuri, operatorii par să fi fost informați că aceste certificate îi exonerează de obligația de a exercita diligența cuvenită. Legislația nu abordează în mod explicit modul în care ar trebui tratate aceste certificate.

B. Orientări

Primirea unei astfel de certificat nu exonerează operatorul de obligația de diligență descrisă la articolul 6 din Regulamentul UE privind lemnul. În cazul în care o organizație de monitorizare sau o societate-soră a acesteia din afara UE emite un astfel de certificat, aceasta ar trebui să precizeze că acest lucru nu exonerează operatorul de obligația de exercitare a diligenței cuvenite.

Cu toate acestea, un certificat poate fi utilizat ca parte a unui sistem „due diligence”, în mod similar cu alte documente care demonstrează conformitatea (de exemplu, certificatele privind sistemul de asigurare a legalității). În acest caz, operatorul ar trebui să stabilească cu exactitate ce atestă certificatul și frecvența controalelor care trebuie efectuate în cadrul obligației de exercitare a diligenței cuvenite. Operatorul ar trebui, de asemenea, să dispună de un punct de contact în cadrul societății care efectuează controalele, în cazul în care există întrebări suplimentare sau este necesar să se verifice valabilitatea certificatelor.

4. Controale privind organizațiile de monitorizare care furnizează servicii pe teritoriul unui stat membru în care nu au un sediu

A. Informații contextuale

Mai multe organizații de monitorizare furnizează servicii operatorilor în toate statele membre, deși nu dispun de sedii în fiecare dintre acestea. Aceasta ridică problema necesității ca verificarea organizațiilor de monitorizare de către autoritățile competente să aibă loc în toate statele membre sau doar în acele state în care organizația respectivă deține un sediu.

B. Orientări

Articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul UE privind lemnul prevede că „autoritățile competente efectuează periodic controale” cu privire la „organizațiile de monitorizare care își desfășoară activitatea sub jurisdicția autorităților competente [...]”. „Desfășurarea activității” trebuie înțeleasă în acest context în sensul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul UE privind lemnul, care prevede că: „ [se] acordă operatorilor dreptul de utilizare [a sistemelor „due diligence” furnizate de către organizațiile de monitorizare]” și „[se] verifică utilizarea corespunzătoare a sistemului său «due diligence» de către acești operatori”.

În cazul în care o organizație de monitorizare furnizează servicii operatorilor în jurisdicția unei autorități competente, autoritatea competentă respectivă ar trebui să efectueze controale asupra acestei organizații de monitorizare cel puțin o dată la doi ani. În cazul în care o organizație de monitorizare nu furnizează în prezent servicii unor operatori în jurisdicția unei autorități competente, autoritatea competentă nu trebuie să efectueze verificări cu privire la organizația de monitorizare.

Organizațiile de monitorizare ar trebui să fie conștiente de faptul că, inclusiv în cazul în care nu au un sediu într-un anumit stat membru, dacă autoritatea competentă din statul membru respectiv dorește să efectueze un control asupra lor, ele trebuie să furnizeze personal autorității competente și să pună informații la dispoziția acesteia, după cum dispune autoritatea în cauză. Autoritatea competentă nu se va deplasa la sediul organizației de monitorizare.

Cu toate acestea, autoritatea competentă a statului membru în care o organizație de monitorizare își are sediul principal trebuie să efectueze verificări cu privire la acea organizație de monitorizare cel puțin o dată la doi ani. Sediul principal este adresa specificată pe site-ul internet al Comisiei. Autoritățile competente sunt încurajate să își comunice reciproc constatările.

5. Controalele efectuate de către autoritățile competente asupra operatorilor care recurg la serviciile unor organizații de monitorizare

A. Informații contextuale

Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 995/2010 precizează că o organizație de monitorizare ar trebui să „verifice utilizarea corespunzătoare a sistemului său «due diligence»” de către operatori. Autoritățile competente ar trebui să efectueze controale asupra tuturor operatorilor, inclusiv asupra celor care utilizează sistemele „due diligence” furnizate de către organizațiile de monitorizare.

B. Orientări

Autoritățile competente ar trebui să includă în cadrul planificării bazate pe riscuri și operatorii care utilizează sistemele „due diligence” furnizate de către organizațiile de monitorizare. Ele pot alege ca, în cursul acestui exercițiu, să aibă în vedere, în mod specific, colaborarea cu organizațiile de monitorizare, de exemplu, considerând că operatorii care utilizează sistemele „due diligence” verificate în mod satisfăcător ale unei organizații de monitorizare prezintă un risc mai scăzut.

ANEXA I

CUM SE APLICĂ ÎN PRACTICĂ INTERPRETAREA NOȚIUNII DE „INTRODUCERE PE PIAȚĂ”?

Următoarele scenarii conturează situații în care o societate/persoană este considerată operator în sensul Regulamentului UE privind lemnul.

Scenariul 1

Fabricantul C cumpără hârtie dintr-o țară terță din afara UE și o importă în UE (în orice țară), unde o folosește pentru a face cărți cu exerciții. Acesta vinde apoi cărțile de exerciții unui detailist D dintr-un alt stat membru al UE. Cărțile cu exerciții sunt un produs care intră sub incidența anexei la Regulamentul UE privind lemnul.

- ▶ Fabricantul C devine operator în momentul în care importă hârtia pentru a o utiliza în cadrul activității sale comerciale.

Scenariul 2

Detailistul G cumpără role pentru case de marcat dintr-o țară terță din afara UE și le importă în UE, unde le folosește în magazinele sale.

- ▶ Detailistul G devine operator în momentul în care importă rolele în UE pentru a le utiliza în cadrul activității sale comerciale.

Scenariul 3

Un fabricant C cu sediul în UE importă hârtie kraft cretată direct de la un producător dintr-o țară terță și o folosește pentru a împacheta produse care se vând ulterior pe piața UE.

- ▶ Fabricantul C devine operator în momentul în care importă hârtia kraft pentru a o utiliza în scop comercial propriu și, deși aceasta este utilizată numai drept ambalaj, hârtia kraft este importată ca produs în sine.

[Scenariile 4, 5 și 6 se referă la achiziționarea de lemn și de produse din lemn de către entități din UE de la entități din afara UE, în circumstanțe ușor diferite, care sunt explicate la sfârșitul fiecărui scenariu.]

Scenariul 4

Un comerciant de lemn H cu sediul în UE cumpără online plăci aglomerate de la un furnizor cu sediul în afara UE. În baza contractului, dreptul de proprietate se transferă imediat comerciantului de lemn H, în timp ce plăcile aglomerate se află încă în afara UE. Plăcile aglomerate sunt transportate într-un stat membru al UE și sunt aduse prin vamă de către agentul de transport J, care le livrează comerciantului H. Comerciantul H vinde apoi plăcile aglomerate constructorului K.

- ▶ Comerciantul de lemn H devine operator în momentul în care agentul său J importă plăcile aglomerate în UE pentru a fi distribuite sau utilizate în cadrul activității comerciale a lui H. Agentul de transport J acționează doar în calitate de agent, transportând mărfuri în numele comerciantului de lemn H.

[În acest scenariu, dreptul de proprietate se transferă de la o entitate din afara UE la o entitate din UE înainte ca produsul să intre fizic pe teritoriul UE.]

Scenariul 5

Un comerciant de lemn H cu sediul în UE cumpără online plăci aglomerate de la un furnizor L, care își

are sediul în afara UE. În baza contractului, dreptul de proprietate se transferă numai atunci când plăcile aglomerate sunt livrate la depozitul din Regatul Unit al comerciantului de lemn H. Agentul de transport J importă plăcile în UE în numele furnizorului L și le livrează la depozitul comerciantului H.

- ▶ Comerciantul de lemn H devine operator în momentul în care agentul de transport J al furnizorului L importă plăcile aglomerate în UE pentru a fi distribuite sau utilizate în cadrul activității comerciale a lui H.

[În acest scenariu, dreptul de proprietate nu se transferă de la entitatea din afara UE la entitatea din UE decât după ce produsul a intrat fizic pe teritoriul UE.]

Scenariul 6

Un furnizor L din afara UE importă un transport de lemn sau de produse din lemn în UE, după care încearcă să găsească un cumpărător. Comerciantul de lemn H achiziționează lemnul sau produsele din lemn de la L după ce transportul a intrat fizic pe teritoriul UE și a fost pus în liberă circulație prin vamă de către furnizorul L, iar comerciantul de lemn H le folosește în scop comercial propriu.

- ▶ Furnizorul L devine operator în momentul în care importă produsele în UE pentru a le distribui prin intermediul propriei sale societăți. Comerciantul de lemn H este un vânzător.

[În acest scenariu, dreptul de proprietate nu se transferă de la entitatea din afara UE la entitatea din UE decât după ce produsul a intrat fizic pe teritoriul UE, iar înainte de acest moment nu există niciun contract.]

Scenariul 7

Detailistul M, cu sediul în UE, importă produse din lemn în UE și le vinde direct consumatorilor necomerțiali prin intermediul magazinului său.

- ▶ Detailistul M devine operator în momentul în care importă produsele din lemn în UE pentru a le distribui prin intermediul propriei sale societăți.

Scenariul 8

Întreprinderea energetică E achiziționează așchii de lemn direct dintr-o țară terță din afara UE și le importă în UE, unde le folosește pentru a produce energie pe care o vinde apoi rețelei naționale dintr-un stat membru al UE. Cu toate că așchiile de lemn intră sub incidența Regulamentului UE privind lemnul, nu același lucru se întâmplă în cazul produsului final – energia pe care o vinde întreprinderea.

- ▶ Întreprinderea energetică E devine operator în momentul în care importă așchiile de lemn în UE pentru a le utiliza în cadrul activității sale comerciale.

Scenariul 9

Comerciantul de lemn F achiziționează așchii de lemn direct dintr-o țară terță din afara UE și le importă în UE, unde le vinde întreprinderii energetice E. Întreprinderea energetică E folosește apoi așchiile în UE pentru a produce energie, pe care o vinde rețelei naționale dintr-un stat membru al UE.

- ▶ Comerciantul de lemn F devine operator în momentul în care importă așchiile de lemn în UE pentru a le distribui prin intermediul propriei sale societăți.

[Scenariile 10 și 10a subliniază faptul că arborii pe picior nu intră în domeniul de aplicare al regulamentului. În funcție de acordurile contractuale detaliate, „operator” ar putea fi atât proprietarul pădurii, cât și societatea care are dreptul de recoltare a lemnului pentru distribuție sau utilizare în scop comercial propriu.]

Scenariul 10

Proprietarul de pădure Z taie arbori de pe propriul teren și vinde lemnul clienților sau îl prelucrează în propria fabrică de cherestea.

- ▶ Proprietarul de pădure Z devine operator în momentul în care recoltează lemnul pentru a-l distribui sau folosi prin intermediul propriei sale societăți.

Scenariul 10a

Proprietarul de pădure Z vinde întreprinderii A dreptul de a recolta arbori pe picior de pe proprietatea lui Z, pentru a-i distribui sau folosi prin intermediul societății deținute de A.

- ▶ Întreprinderea A devine operator în momentul în care recoltează lemnul pentru a-l distribui sau folosi prin intermediul propriei sale societăți.

ANEXA II

EXEMPLE DE INFORMAȚII PRIVIND PRODUSELE COMPUSE

Tipul de produs	Mobilier de bucătărie neasamblat					Este posibilă introducerea pe piață?
Perioadă	aprilie 2011– decembrie 2012					
Volum	3 200 de unități					
Componentă	Descriere	Specie	Țara/regiunea de recoltare	Concesiune de recoltare	Dovada legalității	
Nucleu	Placă fibrolemnoasă cu densitate medie	Amestec de conifere: în principal, pin scoțian (<i>Pinus sylvestris</i>), molid (<i>Picea abies</i>),	Mai multe state membre ale UE	Multiplă	Introdus anterior pe piață anterior – nu este necesară	Nu se aplică
			Țară boreală terță emergentă	Multiplă	Verificări private ale legalității și trasabilitate	Da (dacă încrederea este fundamentată)
Suprafață	Placare cu hârtie imitație de lemn, importată din afara UE	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Nu există	Nu

Tipul de produs	Mobilier de birou – kit complet demontat					Este posibilă introducerea pe piață?
Perioadă	ianuarie 2011 – iunie 2011					
Volum	1 500 de unități					
Componentă	Descriere	Specie	Țara/regiunea de recoltare	Concesiune de recoltare	Dovada legalității	
Nucleu	Plăci aglomerate	Molid de Sitka	Stat membru al UE	Multiplă	Introdus anterior pe piață anterior – nu este necesară	Nu se aplică
Față și spate	Furnir 0,5 mm	Fag (<i>Fagus sylvatica</i>)	Stat membru al UE	proprietari privați de pădure	Introdus anterior pe piață anterior – nu este necesară	Nu se aplică

Tipul de produs	Așchii de lemn					Este posibilă introducerea pe piață?
Perioadă	ianuarie 2012 – decembrie 2012					
Volum	10 000 de tone					
Componentă	Descriere	Specie	Tara/regiunea de recoltare	Concesiunea de recoltare	Dovada legalității	
	Din plăci de cherestea/așchii provenite de la arbori cumpărați pe picior de la proprietarii de păduri	Amestec de molid, pin și mesteacăn	Stat membru al UE	Mai mulți proprietari privați de păduri	Planurile de regenerare ale proprietarilor vizați	Nu se aplică
	Din plăci de cherestea/așchii provenite de la bușteni cumpărați de pe marginea șoselei	Amestec de molid, pin și mesteacăn	Stat membru al UE	Mai mulți proprietari privați de păduri	Introdus anterior pe piață anterior – nu este necesară	Nu se aplică

Tipul de produs	Hârtie de scris (90 g/m ²) din Indonezia					Este posibilă introducerea pe piață?
Perioadă	aprilie 2012 – martie 2013					
Volum	1 200 de tone					
Componentă	Descriere	Specie	Țara/regiunea de recoltare	Concesiunea de recoltare	Dovada legalității	
	Pastă din fibre scurte	Acacia mangium	Țară terță tropicală în curs de dezvoltare, provincie specificată	Concesiune pentru o plantație forestieră industrială XXX	Certificat de legalitate	Da (dacă încrederea este fundamentată)
	Pastă din fibre scurte	Amestec de lemn tropical de esență tare	Țară terță tropicală în curs de dezvoltare, provincie specificată	Defrișare de pădure pentru secundară o plantație destinată producerii de pastă de lemn și plantații de palmieri de ulei	Nu a fost furnizată.	Nu
	Pastă de lemn cu fibre lungi	Pinus radiata	Țară terță temperată	Plantații forestiere	Certificat privind lanțul de custodie	Da (dacă încrederea este fundamentată)

Tipul de produs	Placaj de 12 mm					Este posibilă introducerea pe piață?
Perioadă	aprilie 2012 – martie 2013					
Volum	8 500 m ³					
Componentă	Descriere	Specie	Țara/regiunea de recoltare	Concesiunea de recoltare	Dovada legalității	
Față și spate	Furnir	Bintangor (<i>Calophyllum sp.</i>)	Țară terță tropicală în curs de dezvoltare, provincie specificată	Concesiunea forestieră industrială	Certificat de export eliberat de un agent guvernamental	Da (dacă încrederea este fundamentată)
Nucleu	Furnir	Plop (<i>Populus sp.</i>)	Țară terță terță emergentă	Ferme forestiere, nespecificate	Nu a fost furnizată.	Nu

Tipul de produs	Planșe cretate din China					Este posibilă introducerea pe piață?
Perioadă						
Volum	500 de tone					
Componentă	Descriere	Specie	Țara/regiunea de recoltare	Concesiunea de recoltare	Dovada legalității	
	Lemn de esență moale din emisfera nordică pentru pastă kraft înălbită (NBKP)	tsuga vestic (<i>Tsuga heterophylla</i>), brad Douglas (<i>Pseudotsuga menziesii</i>), tuia gigantică (<i>Thuja plicata</i>), molid alb (<i>Picea glauca</i>), pin de coastă american (<i>Pinus contorta</i>)	Țară terță boreală	Concesiune pentru fermă forestieră industrială	Clasificat drept „necontroversat” conform orientărilor privind certificarea	Da (dacă încrederea este fundamentată)
	Lemn de esență tare pentru pastă kraft înălbită Laubholz (LBKP)	Plop (<i>Populus spp.</i>)	Țară terță boreală	Concesiune pentru fermă forestieră industrială	Clasificat drept „necontroversat” conform orientărilor privind certificarea	Da (dacă încrederea este fundamentată)
	Pastă mecanică	Plop (<i>Populus tremuloides</i> , <i>Populus balsamifera</i>), molid alb (<i>Picea glauca</i>), pin cenușiu (<i>Pinus banksiana</i>)	Țară terță boreală	Mai mulți proprietari privați de păduri	Certificat de legalitate necontroversat	Da (dacă încrederea este fundamentată)

